

Muziciranje z veseljem, vzgoja z glasbo – intervju z utemeljiteljico metode Ringató in njeno hčerko¹

Kako bi v enem stavku opisala bistvo metode Ringató?

Takšnih stavkov je verjetno več. Človekova vzgoja z glasbenimi sredstvi. Metoda Ringató gradi otrokovo dušo in krepi povezanost družine. Izkušnja skupnega petja in igre v družini. In še bi lahko naštevala!

Kdaj in kako se je začelo?

Začelo se je že dolgo nazaj, pred petindvajsetimi leti. Takrat sem poučevala na szekszardški fakulteti, obenem pa sem imela tudi skupine glasbenega vrtca. K meni je prišla neka mamica, katere hči je obiskovala mojo skupino, in vprašala, ali bi lahko naslednjič pripeljala tudi svojega enoletnega sinčka. Odgovorila sem zelo na kratko: »Žal ne ...« Malce kasneje sem začela razmišljati o tem in dobila idejo, da bi se v družbi staršev lahko ukvarjali tudi z najmlajšimi. Mamico, ki je takrat spraševala o tem, sem poklicala po telefonu in ji predlagala, da povabi tudi druge mamice z majhnimi otroki. Takrat jih je prišlo le šest, vendar smo že kmalu zatem prerasli sicer ne tako majhen pros-

tor. Že takrat sem o glasbeni vzgoji marsikaj vedela, vendar mi je številne izkušnje prinesel tudi čas.

Ali si poučevala starše ali otroke?

Starše. Vzbujała sem voljo do petja, do iger, jih previdno usmerjala, dajala zgled. Vedela sem, da na teh delavnicah ne bo nekvalitetnega materiala, četudi me bodo prosili za to. Mislila sem si, da če modernih otroških uspešnic ali glasbe iz risank ne bo, kvečjemu bodo šle, vendar se na srečo to le ni zgodilo. Vedela sem, s kakšnimi metodami lahko svoje cilje uresničim. Metode so se seveda sčasoma spreminjale, se izoblikovale in prečistile. Učimo se jih zlahka in kljub kompleksnosti in edinstvenosti jo lahko spremljamo brez nekega posebnega truda.

Ali si takrat že slutila, da si ustvarila posebno obliko metode?

Ne, vendar mi dandanes to vprašanje kar pogosto postavljajo. Takrat si nisem predstavljala, da bo to prešlo v nekaj tako velikega ...

Kakšne spremembe je prinesel ta napredek?

Prišel je trenutek, ko je postalo neizbežno, da si poiščem sodelavce. Tečaje Ringató sem začela leta 2006. Od takrat jih iz-

¹ Z dovoljenjem avtorjev in po posredovanju Balassijevega inštituta – Kulturnega centra Veleposlaništva Madžarske v Sloveniji (v.: spletna stran www.csaldadhalo.hu in s pomočjo tamkajšnjega sekretarja g. Benceja Sárossyja objavljeno po prevodu Endreja Kaszása).

vajamo vsako leto. Povpraševanje je izredno. Imam veliko domačih prijav in tudi prijav iz tujine. Pogoj za tečaj je opravljen test primernosti. Kakovost v vseh pogledih je za nas namreč zmeraj zelo pomembna. Naslednji letošnji tečaj se bo začel septembra.

Kako se je oblikovala tvoja vloga od začetkov do danes?

Program sem dolgo časa izvajala sama, potem pa so prišle učenke, ki so postale moje sodelavke. Pravim jim kar moje »hčere«. Punce so blagoslovljene z obilo odličnih zamisli, brezmejno kreativnostjo in neskončno človečnostjo. Z njimi rada sodelujem in načrtujem delavnice. Sedaj sem v vlogi nekega »šefa«, saj moram držati skupaj skoraj stočlansko skupnost voditeljev delavnic, jih usmerjati ter jim pomagati. Včasih se zdi, da je težko, potem pa me vedno prešine, da v resnici ni tako, saj jih imam zelo rada, med seboj smo zelo povezane, dobro je delati z njimi. Vse, kar delamo, počnemo samoiniciativno, iz spoštovanja do naših nalog in močnega zaupanja v stroko. Mislim, da je eno izmed največjih daril življenja to, da se človek lahko ukvarja s tem, kar ga zares veseli.

Ali se osebno še ukvarjaš z otroki?

Tradicionalni Ringató prirejam le v Palači umetnosti (Művészetek Palotája) v Budimpešti (nekateri od otrok so na zadnji delavnici mislili, da dejansko živim tam, kar nas je nadvse zabavalo ...), imam pa tudi delavnice glasbenega vrtca v Zuglóju. Razlog, da imam samo toliko tečajev, je ogromna količina drugih zadolžitvev: dobivam namreč veliko vabil, veliko potujem, učim, pišem, prirejam dogodke, organiziram razne programe.

Zaradi tega je verjetno za veliko mamic in otrok glavni »obraz« Ringatója kar lokalna voditeljica delavnic?

Mislim, da je to naraven potek napredka. Veliko let, dokler sem bila še sama, sem bila jaz »ringatós« (»ujčkarka«, op. p.). Osebno so me poznali tam, kamor sem šla. Očitno pa ne na tolikih mestih, kot jih sedaj obiskujejo moji učenci. Oni so tisti, ki moje ime in delo ponesejo naprej, poučujejo iz mojih knjig, se sklicujejo name. Za to sem jim zelo hvaležna in hkrati ponosna na svoje sposobne, nadarjene, odlične učence, ki se nenehno razvijajo in napredujejo. Neizbežno je, da bodo otroci in starši delavnico Ringató povezali s tisto osebo, ki jo vodi. Doma jo bodo omenjali kot »teto«, ki vodi delavnice, se navezali nanjo – tako otroci kot tudi starši. Pogosto se med voditeljico in starši izoblikujejo močne vezi, velikokrat tudi prijateljstva.

Ali to tebe kot ustanoviteljico ne moti?

Nisem nečimrna, zato nimam težav s tem, da me ne poznajo povsod, kjer so prisotne moje »hčere«. O tem pravzaprav nisem nikoli razmišljala. Prejemam ogromno pošte iz vseh kra-

jev Madžarske, pa tudi iz tujine, v katerih se mi zahvaljujejo za delavnice Ringató in knjige, mi pišejo krasna zahvalna pisma, kljub temu da jih sama ne poznam. Napišejo mi, kje in pri kom obiskujejo delavnice, mi pošiljajo fotografije in filmčke. Skozi leta se je takega gradiva nabralo ogromno. Po pošti pride tudi veliko knjig Ringatója s prošnjo, da jih posvetim in podpišem. Od teh staršev dobim veliko ljubezni.

Kje vse je trenutno možno obiskovati delavnice Ringató?

Delavnice trenutno vodi 95 voditeljic na več kot 250 lokacijah. V približno štirih ali petih mesecih tečaje obišče okoli 30.000 družin, tako na Madžarskem, kot tudi v tujini. Delavnice Ringató imamo po celotni Karpatski kotlini, prisotne pa so tudi v veliko bolj oddaljenih evropskih državah, poznajo jih tudi madžarske skupnosti čez veliko lužo. Popularne so družinske pesmarice Ringató, zelo priljubljene so tudi Ringató pravljice na CD-jih, ki pa so že plod dela moje hčere. Smo redne gostje televizije, radia in tiskanih medijev, različnih državnih kulturnih prireditev in festivalov.

Kaj si še želiš doseči?

Imamo veliko načrtov, naštevala bi lahko do večera, saj pred mano stoji izjemno močna in ambiciozna vzgojiteljska skupnost. Seveda bi si želeli, da bi se skupnost voditeljic delavnic še naprej povečevala. Poudariti moram, da ta skupnost ne deluje po franšizni metodi. Mi smo močna strokovna in prijateljska skupnost, ki razmišlja na podoben način, v kateri pa najdemo najrazličnejše značaje in osebnosti. Pričakujemo bodoče sodelavke in sodelavce. Radi bi dosegli čim več madžarskih družin, tudi čez mejo. Petje pa si želimo ponesti tudi v bolj odročna in revnejša naselja. Prav tako pa imamo tudi veliko načrtov v povezavi s knjigami in programom. Videli bomo, kaj vse od tega se bo uresničilo.

Delavnice Ringató so namenjene predvsem najmlajšim. Ali razmišljate, da bi jih razširili in sprejemali tudi malo starejše?

Tradicionalni Ringató je namenjen otrokom, mlajšim od treh let, in njihovim staršem. Vseeno pa napredujemo tudi tako, da imamo delavnice redno tudi v vrtcih. Na srečo me moje »hčere« spremljajo tudi pri tem. Velikokrat se porodi vprašanje, kako to, da ni šolskega Ringatója. Starši me vsako leto prosijo za to! Lahko bi se lotila tudi tega, vendar imam pač omejen čas in energijo. V delu bi me srce rado peljalo naprej, vendar je zame pomembna tudi družina.

Ali vodite poleg klasičnih Ringatójevih še kakšne druge delavnice?

Pogosto imamo delavnice ob koncu tedna, da se jih lahko udeležijo tudi očetje in stari starši. Prirejamo pa tudi večja skupins-

ka petja, na katerih ni iger v naročju ali izštevank – s starejšimi otroki, starši in starimi starši ter pedagogi se dobimo predvsem iz veselja do skupinskega petja. Pri našem programu se opiramo na knjige, v katerih se nahaja kar obilen pesemski material. Odkar je hči izdala svojo knjigo s pravljicami, nas vabijo tudi na pripovedovanje pravljic in igranje glasbe. Združevanje obeh vrsti je zelo zanimiva naloga. Zelo lep spomin imam na enega od teh glasbeno-pravljičarskih večerov, ki smo ga imeli v Inštitutu Slepih in slabovidnih. Največji dogodek našega bogatega dosedanjega programa je verjetno »Petje tisočih družin«. Tudi trenutno se pripravljamo na ta dogodek, prisotni pa bomo na treh krajih: 7. maja v Pécsu, 13. v Budimpešti, 14. pa v Kecskemétu.

Od kod ideja za Petje tisočih družin?

Ideja je že kar nekaj časa zorela v moji glavi. Tako kot celotna metoda Ringatója tudi ta prireditev sledi Kodályjevemu konceptu. Tudi to idejo sem dobila ob prebiranju Kodályjevih zapisov. Piše takole: »Mi sami moramo širše množice pripeljati h kakovostni glasbi.« Oblikovanje okusa, vzgoja občinstva, vzgoja skupnosti – v več zapisih nas napotuje na razne »naloge«. Tudi zato imam toliko učencev in že čakam na nove, od tod tudi veliko občinstvo Ringató in zato naše velike prireditve. Mi dobesedno dajemo glas vsemu tistemu, v kar verjamemo, za kar menimo, da je pomembno. Ker sem prepričana, da bo zaradi tega življenje boljše!

Kako je prireditev povezana z materinskim dnevom in dnevom družine?

Misel na velike prireditve me spremlja že dlje časa, vendar je moralo preteči kar nekaj let, da smo lahko materinski dan in dan družine praznovali po Ringatójevi metodi. Potrebno je bilo veliko nesebične in predane pomoči. In tudi denarja ... Ta celodnevni dogodek v Pécsu in Budimpešti prirejamo sedaj že sedmič, vendar je bilo do tod treba prehoditi dolgo pot. V letošnjem Kodályjevem letu bomo »Petje tisočih družin« priredili tudi v Kodályjevem rojstnem mestu Kecskemétu. V preteklih treh letih nam je z državno podporo uspelo izpeljati zelo lep dogodek.

Kdo vse poje z vami ob takih priložnostih?

Ob takih priložnostih se zberejo Ringató vaditelji iz vseh koncev države in tudi iz tujine. Vedno so prisotni tudi odlični gosti, ki pojejo in igrajo z nami. András Berecz, Szilvi Bognár, Feri Sebő, Kati Svorák, Istán Rumen Csörsz, Anna Vakler, Gabi Tintér, Ági Szalóki in Veronika Marék so le nekatera od imen. Letošnji gost praznične oddaje zeleno-rumenih voditeljic bo Vilmos Gryllus. Glavni dopoldanski program je vedno »veliki Ringató«, kjer se zbere resnično velika množica, z nami poje namreč tisoč in več ljudi; mamice in očetje z majhnimi otroki, dedki in babice ... To je vsekakor navdihujoče in nepopisno doživetje.

(iz madžarščine prevedel **Endre Kaszás**)